

de belopp, vartill garantier beviljats eller före utgången av nu löpande budgetår beviljas — åtaga sig betalningsansvar i enlighet med nu gällande bestämmelser om statsgaranti för exportkredit.

Gällande bestämmelser angående statsgaranti för exportkredit utlöpa med utgången av innevarande budgetår. Riksdagen har ansett bärande skäl hava anförts för ett bibehållande av det statliga exportkreditgarantisystemet, varför riksdagen medgivit, att exportkreditnämndens bemyndigande att meddela exportkreditgarantier förnyas. Någon ändring i bestämmelserna på området har icke synts riksdagen påkallad. Det nuvarande högsta ansvarsbeloppet av 300 miljoner kronor bör sålunda bibehållas oförändrat. Vidare bör även det nya bemyndigandet begränsas till ett budgetår.

Riksdagen har icke funnit anledning till erinran mot vad departementschefen anført i fråga om möjlighet för exportkreditnämnden att i vissa fall utfärda här avsedd garanti, även där de av garantien täckta leveranserna icke avtalats före budgetårets utgång.

Riksdagen får anmäla, att riksdagen medgivit, att svenska staten må under tiden till och med utgången av budgetåret 1946/47 till belopp av högst 300 miljoner kronor — däri inräknade de belopp, vartill garantier beviljats eller före utgången av nu löpande budgetår beviljas — åtaga sig betalningsansvar i enlighet med nu gällande bestämmelser om statsgaranti för exportkredit.

Stockholm den 27 juni 1946.

Med undersåtlig vördnad.

Nr 419.

Godkänd av första kammaren den 27 juni 1946.

Godkänd av andra kammaren den 27 juni 1946.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vidtagande av vissa åtgärder inom sinnerjukkårsorganisationen.

(Statsutskottets utlåtande nr 224.)

Till Konungen.

I propositionen nr 247 har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för den 26 april 1946, framlagt förslag angående vidtagande av vissa åtgärder inom sinnerjukkårsorganisationen.

Riksdagen har ej funnit anledning till erinran mot de i propositionen framlagda förslag, vilka avse överförande å staten av viss del av sinnerjukkårsorden i Jönköpings stad, kompletteringsarbeten vid Sidsjöns sjukhus i Sundsvall och uppförande av nya ekonomibyggnader å arrendegården Hunnerup under S:t Lars sjukhus i Lund.

Vidkommande frågan om förvärv och ombyggnad av Gävle stads ålderdomshem för inrättande av ett statligt sinnessjukhus har riksdagen funnit förläggning till Gävle av ett dylikt sjukhus av ifrågasatt storlek ändamålsenlig. Vid ett besök på platsen har riksdagens vederbörande utskott jämväl funnit det föreslagna området ur olika synpunkter lämpligt. Dess belägenhet inom stadens bebyggda del, vilket föranleder att detsamma måste åsättas ett förhållandevis högt värde om det skulle tänkas utnyttjas såsom tomtmark, är måhända dock ej ur alla synpunkter fördelaktig.

Nybyggnad ifrågasattes endast för en paviljong med 37 platser och en portvaksstuga. Kostnaderna för iordningställande av befintliga byggnader för återstoden av de beräknade 310 vårdplatserna, personalbostäder m. m. synas riksdagen väl optimistiskt beräknade med hänsyn till byggnadernas planlösning och nuvarande skick i fråga om utrustning m. m. Enligt vad riksdagens vederbörande utskott inhämtat ha beräkningarna uppgjorts 1943 och då en viss stegring i byggnadskostnaderna därefter inträtt, torde man redan av denna anledning ha att räkna med större utgifter än i propositionen angivits. Vid övertagande av äldre byggnader för sjukvårdsändamål måste vidare kostnaderna för det framtida underhållet liksom driftkostnaderna i övrigt antagas bli betydligt större än vid nybyggnad. Den för sjukhusets inrättande beräknade kostnaden per vårdplats bör därför i ett sådant fall ligga betydligt lägre än en beräknad kostnad för nybyggnad för att ombyggnadsföretaget skall anses innebära goda ekonomi. Med hänsyn härtill och till de erfarenheter, som gjorts på andra områden rörande storleken av merkostnader av här avsett slag, har inom riksdagen ifrågasatts, huruvida de befintliga byggnaderna kunna anses representera något större värde för staten för det ändamål, till vilket de skulle förvärfvas.

Riksdagen delar emellertid medicinalstyrelsens uppfattning att den föreliggande möjligheten att tillskapa cirka 300 vårdplatser genom inrättande av ett sjukhus, som icke blir undermåligt, för en kostnad per vårdplats av den storleksordning, varom här är fråga, bör utnyttjas, även om det sker till priset av ökade framtida utgifter för underhåll och drift. Angelägenheten av att snarast tillgodose det aktuella platsbehovet inom den kvalificerade sinnessjukvården har varit avgörande vid detta ställningstagande. Emellertid vill riksdagen framhålla, att en mycket betydande del av den ifrågasatta köpeskillingen, 800 000 kronor, från ovan angivna bedömningsgrunder måste anses belöpa på marken. Med hänsyn till de avsevärda fördelar för staden, som äro förenade med sjukhusets inrättande, har riksdagen funnit denna gottgörelse väl hög. Riksdagen lämnar dock det av Kungl. Maj:t begärda bemyndigandet men förutsätter, att Kungl. Maj:t innan köpavtal träffas ånyo upptager förhandlingar med Gävle stad om köpeskillingens storlek.

Under återopande av vad sålunda anförts får riksdagen anmäla, att riksdagen *dels* bemyndigat Kungl. Maj:t att låta träffa överenskommelse med Jönköpings stad om övertagande av stadens kvalificerade sinnessjukvård på i huvudsak de villkor, vilka angivits i statsrådsprotokollet över socialärenden för den 26 april 1946, *dels* medgivit, att investeringsanslaget till Vissa byggnadsarbeten vid statens sinnessjukhus m. m. må tagas i anspråk för bestridande av kostnaderna för i nämnda protokoll angivna kompletteringsarbeten vid Sidsjöns sjukhus i Sundsvall och för uppförande i huvudsaklig överensstämmelse med det i propositionen nr 281/1944 förordade förslaget av nya ekonomibygnader å arrendegården Hunnerup under S:t Lars sjukhus i Lund, *dels ock* bemyndigat

Kungl. Maj:t att låta träffa avtal angående förvärv för statens räkning för en kostnad av högst 800 000 kronor och på de villkor i övrigt, som finnas skäligen, av Gävle stads ålderdomshem m. m. för utnyttjande i den statliga sinnessjukvården.

Stockholm den 27 juni 1946.

Med undersåtlig vördnad.

Nr 420.

Godkänd av första kammaren den 27 juni 1946.

Godkänd av andra kammaren den 27 juni 1946.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till statistiska centralbyrån och folkbokföringen för budgetåret 1946/47.

(Statsutskottets utlåtande nr 227.)

Till Konungen.

Sedan Kungl. Maj:t i propositionen nr 1 under sjunde huvudtiteln (punkterna 11 och 14) föreslagit riksdagen att, i avbidan på särskild proposition i ämnet, beräkna anslag till statistiska centralbyrån, har Kungl. Maj:t i propositionen nr 266, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för den 12 april 1946, framlagt förslag angående anslag till statistiska centralbyrån och folkbokföringen för budgetåret 1946/47.

Riksdagen får anmäla, att riksdagen med bifall till Kungl. Maj:ts i sistnämnda proposition framlagda förslag,

dels godkänt följande personalförteckning för statistiska centralbyrån:

Personalförteckning.

Befattning.	Tjänstemän å ordinarie stat:	Lönegrad.
1 överdirektör	B 2
3 byråchefer	A 30
3 förste aktuarier	A 26
1 bibliotekarie	A 24
1 förste byråsekreterare	A 24
4 aktuarier	A 21
1 registrator	A 14
1 biblioteksassistent	A 11
3 kansliskrivare	A 11
4 kontorister	A 9
1 förste expeditionsvakt	A 7